

KOMUNIKAT PRASOWY nr 54/26

Luksemburg, 16 kwietnia 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawach połączonych od C-50/24 do C-56/24 | [Danané i in.]¹

Ośrodek detencyjny, w którym pozostaje zatrzymana osoba ubiegająca się o azyl, której wniosek jest rozpatrywany zgodnie z procedurą graniczną, niekoniecznie musi znajdować się na granicy danego państwa członkowskiego

W 2023 r. obywatele państw trzecich, którzy przybyli samolotem do portu lotniczego w Brukseli, złożyli wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej. Organy belgijskie odmówiły im wjazdu na terytorium państwa i umieściły ich w ośrodkach detencyjnych położonych wewnątrz tego terytorium², w ramach procedur granicznych przewidzianych w prawie Unii³. Po upływie terminu czterech tygodni, przewidzianego dla tych procedur, rozpatrywanie wniosków było kontynuowane w trybie priorytetowym⁴.

Władze belgijskie postanowiły jednak o dalszym stosowaniu środka zatrzymania wobec wnioskodawców w tych ośrodkach, powołując się na ryzyko ucieczki⁵. Następnie wnioski o azyl zostały odrzucone.

W związku z wniesieniem odwołań od decyzji o odrzuceniu wniosków sąd belgijski zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o zgodność z prawem Unii przepisów zezwalających państwu członkowskiemu na zatrzymanie osób takich jak skarżący w sprawie głównej w ośrodku położonym na jego terytorium, lecz niezlokalizowanym na granicy.

Trybunał stwierdził, że prawo Unii mające zastosowanie do wniosków o azyl rozpatrywanych zgodnie z procedurą graniczną nie zabrania państwom członkowskim zatrzymania wnioskodawców w miejscach, które nie są położone pod względem geograficznym na granicy.

Państwa członkowskie mogą również przetrzymywać w owych miejscach osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową po upływie terminu mającego zastosowanie do procedur granicznych, pod warunkiem że przestrzegane są podstawy i warunki takiego przetrzymywania, a także gwarancje przewidziane w prawie Unii w celu ochrony praw tych osób, w szczególności poprzez poinformowanie ich o zmianie ich sytuacji prawnej.

Ponadto **Trybunał uznał, że czynności dowodowe przeprowadzone w ramach procedury na granicy zachowują swoją ważność w ramach kolejnych procedur**, bez uszczerbku dla możliwości złożenia przez osoby ubiegające się o ochronę nowych oświadczeń, w szczególności w przypadku istnienia elementów, których nie można było przedstawić właściwym organom w ramach procedury granicznej.

Trybunał przypomniał, że zatrzymanie lub przetrzymywanie osób ubiegających się o azyl w ośrodku detencyjnym może mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne, proporcjonalne i ograniczone do niezbędnego okresu, co właściwy organ musi sprawdzić w każdym indywidualnym przypadku. Nie może ono zatem mieć charakteru automatycznego i systematycznego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

² Na podstawie art. 8 ust. 3 lit. c) [dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE](#) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową.

³ W art. 43 [dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE](#) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej.

⁴ Zgodnie z art. 31 ust. 7 dyrektywy 2013/32.

⁵ Na podstawie art. 8 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2013/33.